

KENÉZ FERENC

Kedves Fiam

Kedves Fiam,
már a Himalája
tetejéről is lehet
telefonálni.
Te hogy nem
jelentkezel,
innen,
a Petőfi-utcából?

A barátom regénye

Borcsa János figyelmébe ajánlva

Nemrégiben egy barátom
elmondott nekem egy regényt.
Pontosan, világosan, egyszerűen.
Fél óra alatt.
Döbbenetes volt.
Mikor hazajöttem,
végignéztem a könyvespolcon,
végigsiklott a tekintetem
a huszonöt könyvön.
amit életem során írtam.
S a barátom
ötvenmondatos, lesújtó
és fölemelő életregénye
erősebb volt mindennél.
Néztem a könyveimet.
S arra gondoltam,
ha a barátom története
ebben a huszonöt könyvben nincs benne,
miről is írtam én
tulajdonképpen
ötven éven át?

Hősköltemény

Sz. Benedek Pistinek, Wuppertalba

A fiaitól
hőskölteményt várt
minden város

és írtak is a fiak
rendesen
hőskölteményt

én nemigen próbálkoztam

pedig voltak ott
hősök
pontosabban mondva
lettek volna

csak túl nagyok
voltak

túl nagyok
az én szó-székemhez
árkusomhoz
ceruzámhoz

és talán túl nagyok
a városomhoz is

nem értek el
nem is maradtak ott
csak muzeális
vagy kegyeleti értelemben

elmentek

s akár kubikos-sapka
akár művész-kalap alól
szólottak aztán
a világhoz

nem volt téma
a helyi nagyvendéglőben
vagy postahivatalban
az árokparton
mégannyira se

nem onnan szóltak
a világba
és ha nem városukból
jött a szólás

gyanúsnak tűnt ott
minden gyónás

kalap-lengetve könnyű
szeretni a szülőföldet
mondták
ám helyi szemfödéllel
hitelesebb.

Mondanám a nagylánynak

Azt mondanám
a nagylánynak: tudod, mi a bajod?
Az, hogy nem olvasol.
És hogy nincsenek olvasó barátaid.
És hogy csak olyan barátaid vannak,
akiknek szintén nincsenek olvasó barátaik,
nem olvasnak,
s mindenfajta bajuk van.
Persze a könyvek jó része is
éppen erről szól,
noha te azt gondolod,
hogy valami egészen másról.
Ezért mondanám neked:
vágd sutba az eddigi életedet,
kezdjél el olvasni,
és olvass, olvass, olvass
minden helyett,
olvass tanulás helyett,
olvass szerelem helyett,
olvass terápia helyett,
olvass az életed helyett,
és amikor már nem tudsz
szabadulni az olvasástól,
meglásd eljön a te időd:
amikor a más élete
jobban fáj már, mint a tiéd
Mondanám,
mondanám a nagylánynak,
mondanám ismét,
mert hogy néhányszor
már elmondtam.

Fáj,
a saját élete
fáj neki, nagyon.

Házat építenek ott szemben

Ha kinn, hát kinn,
jó nekem így is,
figurázni én már nem figurázok,
nem bandázok,
lépre nem megyek, lépre nem csalog,
sepregetek, porolgotok,
takarítom a szennyet,
mit szárnyunk hagyott
(ahol hagyott),
tisztába teszem a mennyet,
mit hátra hagyok.
Házat építenek ott,
velem szemben.
Házat, nagyot.

„Hát ezt azért keményebben kellett volna!”

„Jól van, kisöreg, te már csak tudod!”

– szól vissza az ünnepi zenekar

fekete ruhás klarinétosa

a Szózat lejátszása után,

a Corvin mozi koszos lépcsőjén,

épp a pesti srác megkoszorúzott,

fegyveres szobra alatt

üldögélő,

Kanadába disszidált, ősz hajú

egykori kolozsvári

zeneigazgatónak.

Ezüstkoszorú

Volt mögöttük

huszonöt év házasság.

Az egyiknek is,

a másiknak is.

Ültek a lépcső alján,

kissé visszahúzódva

a többiektől.

S akkor az egyik

a lehető legtermészetesebb

hangon azt mondta:

„Tudod, én holnaptól

úgy élhetnék veled,

mintha mindig is

veled éltem volna!”

És akkor a másik

a lehető legtermészetesebb

hangon azt mondta:

„És holnaptól

én is úgy élhetnék veled,

mintha mindig is

veled éltem volna!”

S másnap

mindketten megkezdték

a következő

huszonöt évet.